

Његова Екселенција председник Републике Томислав НИКОЛИЋ
Андрићев трг 1
1000 Београд
predstavkegradjana@predsednik.rs

Народна скупштина
Генералном секретару Јани ЛЈУБИЧИЋ: за сваког народног посланика
sekretar@parlament.rs

Господин председник Владе Александар ВУЧИЋ
Немањина 11
1000 Београд
predsednikvlade@gov.rs

Доставља се:

Јавности преко интернета

Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.

Члан 1 Устава Републике Србије

Људско достојанство је неприкосновено и сви су дужни да га поштују и штите. Свако има право на слободан развој личности, ако тиме не крши права других зајемчена Уставом.

Члан 23 Устава Републике Србије

Физички и психички интегритет је неповредив.

Нико не може бити изложен мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању, нити подвргнут медицинским или научним огледима без свог слободно датог пристанка.

Члан 23 Устава Републике Србије

" Заклињем се да ћу све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности."

4. став члана 114 Устава Републике Србије

Заклињем се да ћу дужност народног посланика обављати предано, поштено, савесно и верно Уставу, бранити људска и мањинска права и грађанске слободе и по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди!

2. став члана 17 Закона о Народној скупштини

Заклињем се на оданост Републици Србији и својом чаићу обавезујем да ћу поштовати Устав и закон, да ћу дужност члана Владе вршити савесно, одговорно и предано и бити посвећен очувању Косова и Метохије унутар Републике Србије.

Члан 5 Закона о изменама и допунама Закона о Влади

Ко јавно изложи порузи Србију, њену заставу, грб или химну, казниће се новчаном казном или затвором до три месеца.

1. став члана 173 Кривичног законика Републике Србије

Ко јавно изложи порузи лице или групу због припадности одређеној раси, боји коже, вери, националности, етничког порекла или неког другог личног својства, казниће се новчаном казном или затвором до годину дана.

1. став члана 174 Кривичног законика Републике Србије

(1) Ко изазива или распирује националну, расну или верску мржњу, или нетрпељивост међу народима или етничким заједницама које живе у Србији, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

1. став члана 317 Кривичног законика Републике Србије

Тема: Тужба против власти (Канцелара и Владе) Савзне Републике Немачке 1990.-данас

Ваша Екселенцијо поштовани председниче Републике Србије Томиславе НИКОЛИЋУ, поштовани народни посланици и поштовани председниче Владе Александре ВУЧИЋУ,

Геноцид значи свесно и циљно истребљивање једне етничке групе или целог народа.

У јавности су дати многобројни докази да је неистинито тврђење да су Србски војници масакрирали око 8000 невиних људи муслиманско-бошњачке националности у Сребреничком крају 1995. Такође је добро позната истина да су муслиманско-бошњачки припадници паравојних јединица убили младожењиног оца Николу Гардовића на србској свадби 1992., спалили србско село Сјековац исте године, побили око 1300 невиних Срба на православни Божић 1993. , да су наставили са злочинима над србским цивилним становништвом у Босни и Херцеговини посебно око Братунца, Кравица, Сребренице. ... побивши преко 3000 невиних Српкиња и Срба,... Доказано је да Срби нису имали концентрационе логоре за муслимане . Нити су одговорне за масакре на Маркалама у Сарајеву... Доказана је и истина да Срби нисумасакрирали невинне шиптарске цивиле у Рачку....

Срби и србска војска нису никада имали такав, геноцидни, циљ, нити водили такву, геноцидну, акцију било против кога и било када. Због тога су држављани Републике Србије тражили од Народне скупштине да поштује истину (Додатак 1) и да не усваја предложену декларацију (Додатак 2). Већина народних посланика се о то тада оглушила и силом већине њихових гласова је Народна скупштина усвојила Декларацију о Сребреници којом су они и тај сазива Народне Скупштине у целини учинили низ противуставних и кривичних дела по напред цитираним одредбама Устава и Кривичног Законика.

Власти Савезне Републике Немачке (Канцелари и Владе) од 1990. до данас воде, настављајући да спроводе, хитлеровску геноцидну нацистичку политику против Србског народа, и Србије:

- Покретање противуставног признавања права републикама СФРЈ на самоопредељење и отцепљење, организовање подршке њиховом терористичком противуставном растурању СФР Југославије која нити је кога нападала нити била претња миру, већ је била носилац мирољубиве и мирнодопске политике и равноправности међу државама и народима, и на томе заснована неоснована оптужба да је Србски народ агресор и покретач рата у СФРЈ.
- Спровођење неоправданих осмогодишњих санкција Србији.
- Измишљање лажи против Срба и Србије и на њима растуће демонизовање у светским размерама Србског народа и Србије,
- Против сопственог Устава учествовање у неоправдивом бомбардовању Републике Србије,
- Помагање и заштита шиптарске терористичке организације УЧК, отимање Косова и Метохије.
- Помагање и заштита шиптарског протеривања и масакрирања Срба на Косову и Метохији.
- Васкрсавање од Хитлера потпомогнутог и заштићеног шиптарског нацизма против Срба на Косову и Метохији.
- Оптужујући акт о неодиграном србском геноциду над невиним муслиманским становништвом у подручју Сребренице.
- Суштинска политичка окупација Републике Србије и диктирање ставова Србији и Србском народу да се одрекнемо себе и својих предака и да се променимо због лажне оптужбе да смо геноцидан народ.
- Обмањивање народа СР Немачке лажима о Србима и Србији и настојање да се обнови и продуби непријатељство Немачког народа према Србском народу.
- Обнављање и спровођење Хитлеровог нацизма против Србског народа, и на томе распиривање мржње против Срба и Србије.

Власти СР Немачке су подстрекачи Резолуције Европског парламента о Сребреници. Њоме осуђују Србски народ, Републику Србију и Републику Српску за неизвршени геноцид. Та резолуција је заснована на лажима и представља, управо она, геноцидан акт против нас и исказује нацистички њихов однос према нама.

На основу напред цитираних одредби Устава и закона, на основу 1. става члана 56 Устава и на основу ваших јавних заклетви, напред цитираних, тражим од Вас, Ваша Екселенцијо поштовани председниче Републике Србије Томиславе Николићу, од Вас поштовани народни посланиче и од Вас, поштовани председниче Владе Александре Вучићу, да извршите барем сада своје уставне и законске дужности те да јавно одговорите на следеће питање:

**КАДА ЋЕТЕ ДА ПОДНЕСЕТЕ РЕДОВНОМ МЕЂУНАРОДНОМ СУДУ У ХАГУ
ТУЖБУ ПРОТИВ ВЛАСТИ С Р НЕМАЧКЕ ЗА ГЕНОЦИДНУ И НАЦИСТИЧКУ
ПОЛИТИКУ, ДЕЛОВАЊЕ И НЕОСНОВАНУ ОСУДУ, ЗАСНОВАНЕ НА
ЛАЖИМА, ПРОТИВ СРБСКОГ НАРОДА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ?**

Тражим да јавно одговорите на ово питање пошто се односи на тему од општег, и то далекосежног, значаја по државу, народ, сваког држављанина Србије појединачно, по сваког Србина, по сваку Српкињу и по свако србско дете и потомство.

Напомињем да своје оставке можете да поднесете тек пошто извршите ову своју уставну и законску дужност јер сте се до сада односили игнорантски према свим молбама, упозорењима, предлозима, тражењима да поднесете своје оставке због ваших противуставних деловања и незаконитих дела.

Докази су јавно изложени на: <http://www.ssssseternal.org>.

Додаци.

1. *Истина је трајна основа ставова Републике Србије и опредељења Србског народа, 31 држављанин Републике Србије Народној скупштини. 8. фебруар, 2010. године. Документ је јавно изложен на: <http://www.ssssseternal.org>
ПОД: http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2010_02_08SkupstSve.29144213.pdf*
2. *Упозорење 41 држављанина Републике Србије Народној скупштини о ништавности предложене јој Декларације о Сребреници, 30. март, 2010. године. Документ је јавно објављен на: <http://www.ssssseternal.org>
ПОД: http://ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2010_03_30LTG_DklSrbmcSve.29135128.pdf*

С поштовањем

Београд, 10/07/2015.

Др Љубомир Т. Грујић,
редовни професор у пензији
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд
lyubomirtgruyitch@gmail.com
<http://www.ssssseternal.org>

Примљено: 08-02-2010			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краља Милана бр. 14
11000 Београд

ИСТИНА ЈЕ ТРАЈНА ОСНОВА СТАВОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ОПРЕДЕЉЕЊА СРБСКОГ НАРОДА

Увод

Јаван позив председника Републике господина Бориса ТАДИЋА Народној скупштини да она донесе Декларацију о Сребреници захтева да Народна скупштина добро упозна ставове држављана Р. Србије.

Овим јавним САОПШТЕЊЕМ ми, овде потписани, желимо да допринесемо да став Народне скупштине исказује став држављана Р. Србије заснован на истини.

Откривање, поштовање, и заштита истине о догађајима на територији СФР Југославије може и треба да буде основа ставова, одлука и односа Републике Србије према њима и њиховим творцима, подстрекачима, виновницима, и извршиоцима. То омогућава часно решавање проблема у југословенским народима и међу њима уопште, а посебно у Србском народу и у односима Србског народа с другим народима, у Р. Србији, и у односима између ње и других држава.

Ми смо суочени са широком, добро организованом и веома интензивном, практично непрекидном од 1990. године, кампањом ниподаштавања истине да би се оправдала злодела и злочини, да би се и прикрили њихови покретачи, организатори, виновници и извршиоци. То је само по себи посебно злодело или злочин. Спроводи се против Србског народа, против Републике Србије и Републике Српске, несмањеном жестином две деценије.

Тежи је злочин од тога када се подржава да се истина претвара у лаж да би се та лаж наметала целом свету као истина. Он се распламсава и даље против Србског народа.

Још тежи је злочин када се од жртве злочина захтева да призна да је извршила непостојеће злодело или злочин да би се тиме сакрила истина о стварном злоделу или злочину над том жртвом, те да би се тиме сакрила истина о покретачима, творцима, и извршиоцима злодела или злочина. Шта више, они се представљају као неприкосновени заштитници истине и невиних жртава.

Приликом разматрања одговорности за деловања мора да се утврди ко је проузроковао и започео деловање, а ко је на њега реаговао, ко је деловао неуставно, а ко је покушавао да штити своја уставна права, ко је био агресор, а ко је био жртва. Не може да се изједначује деловање агресора с одбранбеном реакцијом нападнутог.

Изношењем истине о кључним догађајима ми овде показујемо да су жртва Србски народ, Р. Србија и Република Српска.

Сви злочини треба да буду разјашњени. Сваки злочинац треба да сноси одговарајућу праведну казну, без обзира које је расе, националности, држављанства, државничког положаја, политичког ранга и опредељења, и финансијског и имовног стања.

ДОДАТАК 1

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краља Милана бр. 14

11000 Београд

ИСТИНА ЈЕ ТРАЈНА ОСНОВА СТАВОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ОПРЕДЕЉЕЊА СРБСКОГ НАРОДА

Увод

Јаван позив председника Републике господина Бориса ТАДИЋА Народној скупштини да она донесе Декларацију о Сребреници захтева да Народна скупштина добро упозна ставове држављана Р. Србије.

Овим јавним САОПШТЕЊЕМ ми, овде потписани, желимо да допринесемо да став Народне скупштине исказује став држављана Р. Србије заснован на истини.

Откривање, поштовање, и заштита истине о догађајима на територији СФР Југославије може и треба да буде основа ставова, одлука и односа Републике Србије према њима и њиховим творцима, подстрекачима, виновницима, и извршиоцима. То омогућава часно решавање проблема у југословенским народима и међу њима уопште, а посебно у Србском народу и у односима Србског народа с другим народима, у Р. Србији, и у односима између ње и других држава.

Ми смо суочени са широком, добро организованом и веома интензивном, практично непрекидном од 1990. године, кампањом ниподаштавања истине да би се оправдала злодела и злочини, да би се и прикрили њихови покретачи, организатори, виновници и извршиоци. То је само по себи посебно злодело или злочин. Спроводи се против Србског народа, против Републике Србије и Републике Српске, несмањеном жестином две деценије.

Тежи је злочин од тога када се подржава да се истина претвара у лаж да би се та лаж наметала целом свету као истина. Он се распламсава и даље против Србског народа.

Још тежи је злочин када се од жртве злочина захтева да призна да је извршила непостојеће злодело или злочин да би се тиме сакрила истина о стварном злоделу или злочину над том жртвом, те да би се тиме сакрила истина о покретачима, творцима, и извршиоцима злодела или

злочина. Шта више, они се представљају као неприкосновени заштитници истине и невиних жртава.

Приликом разматрања одговорности за деловања мора да се утврди ко је проузроковао и започео деловање, а ко је на њега реаговао, ко је деловао неуставно, а ко је покушавао да штити своја уставна права, ко је био агресор, а ко је био жртва. Не може да се изједначује деловање агресора с одбранбеном реакцијом нападнутог.

Изношењем истине о кључним догађајима ми овде показујемо да су жртва Србски народ, Р. Србија и Република Српска.

Сви злочини треба да буду разјашњени. Сваки злочинац треба да сноси одговарајућу праведну казну, без обзира које је расе, националности, држављанства, државничког положаја, политичког ранга и опредељења, и финансијског и имовног стања.

Да би смо допринели откривању, поштовању, ширењу и очувању истине, и да се ставови, понашања, и одлуке Републике Србије, као и да се настава и уџбеници из историје, заснивају на истини, ми износимо истину о битним догађајима у Југославији од 1989. године до данас. Тражимо од сваког сазива Народне скупштине да делује у складу с њом.

Истина о политичкој одговорности за судбину СФР Југославије

После Другог светског рата, у Југославији је до 1989. године била дозвољена само једна политичка странка: Комунистичка партија Југославије трансформисана у Савез комуниста Југославије (СКЈ). Она је јавно и званично самовољно тврдила да је друштвено и политички једина меродавна за Југославију, да зато треба да њоме влада, да буде једина политичка партија у њој, и да за судбину Југославије и њених народа она преузима сву друштвену и политичку одговорност. Она се потпуно неодговорно и самовољно одрекла своје одговорности пред југословенским држављанима и народима својим расулом и сопственим растурањем 1989. године. Њени руководиоци су се потом одрицали своје комунистичке идеологије, коју су били користили да би дошли до врховних државничких положаја у СКЈ и у СФРЈ, а одрицање од ње приказивали као потврду привржености демократији, да би остали на тим положајима.

Истина о уставној одговорности за судбину СФР Југославије, СР Југославије и односу западних држава и УН према њима

Према Уставу СФРЈ:

- Савезна скупштина је једина била меродавна да мирнодопски руководи конститутивним и територијалним променама у СФРЈ. Она је била паралисана пошто јој је био истеко мандат, а нису били расписани избори за њу иако су морали да буду објављени најкасније 15 (петнаест) дана пре истицања мандата. Председник Савезне скупштине је једини био позван да их распише. То лице их није расписало. Потпуно је онемогућило њен рад.
- Председништво СФРЈ је било њен врховни управљачки извршни орган, а у њему је највећу

одговорност имао његов Председник. Оно је било и врховни командант савезне Југословенске Народне Армије (ЈНА) чија је обавеза била да штити народ, Устав, уставни поредак и државу. И Председништво и његов Председник нису извршавали своје уставне обавезе. Тиме су паралисали и Армију као последњег заштитника СФРЈ и мира у њој.

- Председници свих шест република СФРЈ (пет од њих некадашњи високи руководиоци Савеза комуниста Југославије, а шести јавно опредељени исламски фундаменталиста) су противуставно преузели компетенције Савезне скупштине и узурпирали власт.
- Председништво СФРЈ је то прихватило, а његов Председник је посебно био опредељен противуставном растурању СФРЈ. Ни они се нису обратили председнику Савезне скупштине да распише изборе за њу.
- Ни Савет Федерације ни Савезно извршно веће нису тражили расписивање избора за Савезну скупштину. Они су такође својим ћутањем помагали ниподаштавање Устава СФРЈ.
- Власти западних држава, под изразитим притисцима власти С Р Немачке, су подстрекивале и подржавале насилно противуставно разбијање СФРЈ. СР Немачкој је прво међународно ангажовање после уједињења било да уништи антифашистичку мирољубиву СФР Југославију.
- Уједињене Нације, чији је суоснивач била Југославија, упркос својој обавези утврђеној у самој Повељи УН, нису заштитиле СФР Југославију, као свог члана, од насилничког противуставног њеног уништења.
- Сваки држављанин, свака институција и свака република СФРЈ су били уставно дужни да штите целовитост СФР Југославије све док се мирнодопски уставним поступком не донесе одлука о њеном новом уређењу.
- Једино су народи СФРЈ имали право на самоопредељење и одцепљење. На том праву је био заснован цео Устав СФРЈ из 1974. год. То је исказанао почетком његове прве реченице који гласи:

„Народи Југославије, полазећи од права сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење“

Народи су створили СФРЈ, а не републике. Зато је природно да је Устав СФРЈ, не само поштовао то опште право народа, већ је и цео био заснован на њему.

- Републике СФРЈ нису имале право на одцепљење. Природно. Нису оне створиле Југославију, већ су створене у Југославији.
- Владе западних земаља су без повода и оправдања увеле 1992. год. осмогодишње санкције против СР Југославије (СРЈ - Р. Србије и Р. Црне Горе). Оне су уништавале ионако ослабљену индустрију, стварале финансијски хаос и галопирајућу инфлацију, повећавале сиромаштво и незапосленост, с циљем да се привредно, економски, материјално, војнички сроза стање у змљи, да се онеспособи његова одбранбена снага и да му се ослаби родољубиви морал. То је касније ескалирало у примораване председника СРЈ да потпише споразум 1998. год. с

представником САД о повлачењу тешког наоружања с Косова и Метохије, супротно резултату референдума из исте године о немешању странаца у решавање унутрашњих политичких проблем, а и супротно Уставу.

- Југословенски амбасадор у УН, Драгомир Ђокић, је предао 2. јуна 1993. године меморандум који се односио на општине Братунац и Сребреница и сребреничко село Склани са околином. Тамо је од априла 1992. године до априла 1993. године убијено више од хиљаду мештана србске националности, а око три хиљаде је било рањено. Ни тај меморандум, ни извештај првог команданта снага УН у Босни Сатиша Намбијара о злочинима босанских Муслимана, никада нису изнети ни на Генералну скупштину ни на Савет безбедности УН.

Истина о највећем злоделу и злочину у Европи после Другог светског рата

Противуставно, насилнички оружано и бестидно лажима подржавано уништавање СФР Југославије, противуставно одцепљивање четири републике: Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, и Македоније, потпуно ниподоштавање права конститутивног Србског народа у Хрватској и у Босни и Херцеговини њиховим одцепљењима супротно референдумски израженој његовој вољи о останку у Југославији, је највећи злочин у Европи после Другог светског рата. Он је уништио мир и слободу у антифашистичкој и мирољубивој Југославији. Њу је потпопио у крви недужних људи, и урезао је у сећање распламселе освете и мржње, страхове и патње, изазивајући и проузрокујући нова злодела и злочине. Пошто се и о њима крије истина и/или се ствара и шири лаж, навешћемо неке битне међу њима.

Истина о дешавањима са Србским народом

Већина врховних команданата у Југословенској Народној Армији нису били Срби.

Већина војника и официра у савезној Армији (ЈНА) у Словенији нису били Срби. Деловање јединица територијалне одбране СР Словеније је било против савезне Армије и противуставно. Уставна дужност савезне Армије је била одбрана СФРЈ. Војници и официри србске националности нису одговорни за започињање ратних операција у Словенији.

У Словенији је убијено 52 војника регуларне савезне Армије (ЈНА) 1991. год. То је био почетак серијских злочина ради насилног уништавања СФР Југославије, супротно Повељи УН, Међународном праву и супротно самом Уставу СФРЈ.

Срби нису имали ни већину у Председништву СФРЈ. Последњи Председник Председништва није био Србин. Председник Савезне Владе није био Србин.

Министарство иностраних послова СФРЈ је било под управом Хрвата (који су стварали и слали слику у свет о догађајима и народима у СФРЈ), као и Контраобавештајна служба (КоС), односно војна обавештајна служба, која је изнутра разарала ЈНА.

Република Хрватска је на неуставан начин укинула у свом Уставу Србима статус једног од два конститутивна народа, а који је Србима био гарантован Уставом претходне Социјалистичке Републике Хрватске. Шта више, Република Хрватска је одбила да прихвати било да Срби добију

аутономију у Крајини и Славонији било да призна резултат њиховог референдума. Такве промене и растућа кампања против Срба, што је све приморавало Србе да се сете своје историје у, од Хитлера створеној, нацистичкој Независној Држави Хрватској (НДХ) у току Другог Светског Рата, натерало је Србе да се бране и да штите своја права у својој дедовини Крајини и Славонији.

- Хрватска паравојна јединица је започела борбу против Срба у Крајини и Славонији да би спречила Србе у њиховом настојању да остваре своја равноправна људска и национална права и да примене резултат свог референдума.
- Срби су противустановно постали једна од националних мањина у Републици Хрватској.
- Срби су били приморавани да прихвате статус националне мањине у својој дедовини где је њихов број био битно смањен геноцидалним мучењима од стране Независне Државе Хрватске у току Другог Светског Рата.
- Срби у Крајини и Славонији су били присиљавани да се одвоје од СФРЈ супротно резултату њиховог референдума.
- Срби су били приморани да се бране у Хрватској.
- Неколико стотина хиљада Срба је било прогнано из њихове дедовине Крајине и Славоније у току добро припремљене војне офанзиве "Олуја" ради етничког истребљивања Срба (1995. г.).
- Срби, који су били један од три конститутивна народа, су били жестоко приморани да се бране, да штите своја права и своје наслеђе и у својој дедовини Босни и Херцеговини коју су бранили кроз векове. Срби су тамо насељавали више од 73%, а поседовали више од 62% земље која је била њихова наследна породична својина.
- Муслиманска група је убила младожењиног оца господина Николу Гардовића и ранила једног њиховог рођака на србској свадби у Сарајеву (почетак 1992. г. – почетак рата у Босни и Херцеговини).
- То је била хрватска парамилитарна јединица која је упала у Босну и масакрирала Србе у Босанском Броду укључујући и градоначелника (почетак 1992. г.).
- Та хрватска јединица је, сједињена са муслиманском паравојном јединицом, следећег дана спалила србско село Сјековац (1992. г.).
- Муслиманске паравојне јединице су наставиле даље ширење злодела против Срба када су масакрирале више од хиљаду и двеста невиних србских цивила у околини Сребренице, Склана, Милића и Братунца у Босни.

- Осма тактичка група Армије БиХ са седиштем у Сребреници, под командом Насера Орића, је уништила 110 србских насеља у Бирачу, убила 3262 особе, а остале протерала. Око 73 одсто, 2382 особе, су били цивили. У сребреничком делу Подриња ни данас нема Срба. Немају где да се врате.
- Серија оваквих догађаја је приморала Србе да се бране војно да би избегли понављање судбине коју су њихови родитељи доживели под Хитлеровом нацистичком окупацијом НДХ у току Другог Светског Рата.
- Срби су били приморани да пате у тишини због муслиманског убиства више од хиљаду невиних Срба на православни Божић у селу Кравице (7. јануар 1993. г.) и у спаљених неколико србских села: углавном жене и деца пошто су мушкарци били на фронту.
- Срби су били приморани да ћуте када су били лажно оптужени да су организовали концентрационе логоре у Босни, што се покушавало да се докаже приказивањем фалсификованих фотографија.
- Срби нису извршили ни бомбардовања сарајевских пијаца за која су били лажно оптуживани.
- Срби су били такође принуђени да пате у тишини због видео касета које су показивале муслиманског команданта Насера Орића како држи србске главе, или како убија невинне Србе, које су тада кружиле Босном да би се задовољили они који су финансирани учешће Муцехедина у рату.
- Никакав масакр 8000 невиних Муслимана се није одиграо у Сребреници 1995. год. (ни било где другде у Босни и Херцеговини). Доказ дају они који тврде да се такав масакр одиграо јер ни после 14 година нису показали свету тих 8000 лешева. Преко 3000 Муслимана, чија су имена на списку масакрираних, је после тога учествовало на изборима у Босни и Херцеговини. Приликом вршења ДНК анализе лешева није било дозвољено представницима Срба да присуствују. Покушава се да се строго забрани да се истина саопшти свету. На Р. Србију, Републику Српску и на Србски народ се врши притисак да потпишу неистину да су Срби масакрирали 8000 невиних Муслимана у Сребреници.
- Негирања свих тих истина и њихова извртања у лажи су коришћена за демонизовање Србског народа и ничим оправдано његово бомбардовање у Републици Српској 1995. год., што је други највећи злочин после Другог светског рата.
- Срби су били подвргнути нечовечној фашистичкој окупацији од стране Велике Албаније у југозападном делу Србије - у србској колевци Косово и Метохија, која је њихова постојбина, за време Другог Светског Рата. То је резултовало у више од 150 хиљада протераних староседелачких Срба и у више од 100 хиљада нових албанских досељеника.

- Србима је било забрањено од стране комунистичке Владе Јосипа Броза Тита да помогну протераним људима да се врате у своја огњишта на Косову и Метохији после Другог Светског Рата.
- Србија је прихватила, разумевајући патњу Албанског народа под диктатуром стаљинистичког диктатора Енвера Хоџе, стотине хиљада албанских досељеника на Косову и Метохији.
- Истина је да су држављани Р. Србије албанске националности, и албански досељеници у Србију, уживали иста, односно и већа, људска права него што их националне мањине и досељеници имају у западним земљама. Истина је да су албански терористи угњетавали, застрашивали, злостављали и убијали Србе деценијама после Другог светског рата у титовским Југославијама.
- Србија је омогућила да албански досељеници живе у миру, са истим политичким правима, условима запошљавања, да имају потпуну друштвену и здравствену заштиту, јефтине добре станове, и бесплатно школовање за образовање на свом језику.
- Србски народ је био приморан да посматра немо и да пати због непрекидног терора после Другог Светског Рата од стране оних Албанаца који су приморавали србске породице да напусте своје домове и имања да би добили етнички чисту област и да би онда одцепили Косово и Метохију од осталог дела Србије.
- Скупштине АП Војводине и АП Косова и Метохије су законито и уставно саме промениле (1989. г.) пуноважним одлукама вештачки им дате аутономије (1974. год.).
- Масакр 40 шиптарских невиних цивила у Рачку се није никада одиграо. То је сада опште познато. Та лажна оптужба против Срба, заједно са ранијим лажним оптужбама да албанска национална мањина није уживала људска, друштвена и политичка права у Србији, је коришћена као разлог да се почне НАТО агресија против народа Србије и Црне Горе (1999. г.).
- СР Југославија (Р. Србија и Р. Црна Гора) није напала било коју државу или народ, нити је била претња било којој држави или народу. Она је била потпуно мирољубиво опредељена и залагала се за мирнодопско решавање политичких и националних проблема.
- Албански егзодус је био започео тек трећег дана ничим оправдане НАТО агресије на Р. Србију као њена последица. Он је додатно коришћен за правдање наставка НАТО агресије. Та 78 даноноћна агресија је део највећег злочина после Другог светског рата.
- Албански терористи, које су делимично организовали Муцахедини, су постали заштићени, понекад и потпомогнути, од КФОР-а, а сада и ЕУЛЕКСА. У присуству такозваних међународних мирнодопских снага, Срби су скоро сви прогнани (преко двеста педесет

хиљада) са Косова и Метохије.

- Драгоцене стародревне и међународно поштоване србске споменике, цркве, манастире, као и приватна власништва, су албански окупатори, као у доба Хитлерове подршке и заштите њима, уништили у присуству међународних снага УН. Они настављају да тероришу Србе. Они масакрирају србске цивиле (преко три хиљаде само после НАТО бомбардовања 1999. г.) у присуству међународних снага УН. То се и даље наставља.

Закључак

Србском народу нису била призната, нити су до сада поштована, његова референдумска опредељења у Хрватској и Босни и Херцеговини упркос његовом статусу њиховог конститутивног народа. Због тог статуса он није ни тражио ни имао аутономију у тим републикама.

Србски народ није започео ратне операције нигде у СФР Југославији.

Ниподаштавање Устава СФРЈ, насилничко противуставно растурање Југославије, обезвређивање резултата референдума Србског народа, злодела и злочини против њега су га приморали да се сети фашистичких злочина над њим у нацистичкој Независној држави Хрватској. Натерали су га да се брани. Његова одбрана је лажно представљана и у Југославији и у западним земљама као агресија на друге југословенске народе и националне мањине. Та, на неистинама заснована, пропаганда је коришћена за беспримерно демонизовање Србског народа, не само широм света, већ и у србским земљама да би се њему натурила.

Од Србског народа, и од Републике Србије као уставне и међународно признате његове државе, се тражи да добровољно прихвате да су виновници злочина, да су стварали, припремали и/или извршавали злочине које нису починили или чак и оне који се нису ни догодили, да су геноцидни упркос њиховог опредељења да наставе да живе у миру с осталим југословенским народима и националним мањинама.

Шта више, од Србског народа, и од Републике Србије се тражи да се безразложно, неоправдано, одрекну својих вековних националних опредељења и вредности, и да тиме доведу своју децу и своје потомство у ситуацију да

се одричу садашњих њихових генерација и да испаштају за наметнуте нам грехе које Србски народ није починио.

Србски народ је поштовао истину и на њој заснивао своју правдољубивост, исказану и у његовој химни. Он остаје веран том свом опредељењу.

Обавезе Власти Р. Србије

Власти Р. Србије су трајно обавезне према својим држављанима, према Србском народу и према човечанству, према резултатима Другог Светског Рата, и према својим уставним обавезама и уставним одредбама да очувају у свом раду поштовање суштинских србских, европских и човечанских вредности које се заснивају на поштовању истине, на признавању слободе, на уважавању равноправности и развијању солидарности људи, народа и држава.

Слободарско, демократско и антифашистичко опредељење Србског народа и Р. Србије обавезују њене власти да то, као основне србске, европске и човечанске вредности, поштују и остварују својим ефикасним деловањем:

- I. против издајства племенитих и храбрих ратника антифашистичких народа широм Света, међу којима је и Србски народ, који су посветили своје животе да ослободе цео свет од Хитлеровог фашизма,
- II. против издајства савезничких србских бораца који су се борили да ослободе Косово и Метохију од окупације фашистичке Велике Албаније 1941 – 1945, целу Србију, што значи и Банат, Бачку и Срем, као и све остале делове Југославије, од фашистичког окупатора,
- III. против поништавања резултата Другог Светског Рата, не само у Србији, већ и у Југославији, и ван њих,
- IV. против изопачавања истине у лаж да би се прикривали злочини и злодела, да би се штитили њихови ствараоци, виновници, покретачи и извршитељи,

V. и ширењем истине о Србском народу, о Р. Србији, Републици Српској, о Р. Црној Гори, као и о свим осталим југословенским народима и националним мањинама.

Ми, овде потписани, тражимо од Народне скупштине да тако одреди будуће своје владање, као и понашање и деловање свих државних органа и институција Р. Србије.

Све декларације и одлуке које ниподаштавају истину су необавезујуће. А оне које су засноване на лажима су ништавне.

Пружамо потпуну подршку и поштовање ставовима, декларацијама, резолуцијама, саопштењима и одлукама власти Р. Србије које су засноване на истини и Уставу.

Београд, 29. јануар, 2010. године.

ПОТПИСНИЦИ

Потписивање је у току преко епоште слањем првом потписнику на: lyubomir_gruyitch@yahoo.com. **Обавезно се уписују: Име Презиме, држављанство, пуна адреса становања, и адреса („имеил адреса“).** Могу да се упишу титуле и звање. Ову листу потписника следи листа коментара с редним бројем из листе потписника, с пуним именом и презименом аутора коментара.

1. **Др Љубомир Т. Грујић**, држављанин Р. Србије и Р. Француске, Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд, lyubomir_gruyitch@yahoo.com
2. **Марко Варагић**, држављанин Канаде и Србије, Непеан ОН, Канада, mvaragic29@yahoo.ca
3. **Александар Богдановић**, држављанин Р. Србије, Краљице Марије 11, 15000 Шабац, aleksandar.bogdanovic@gmail.com
4. **Предраг В Пецић**, држављанин Републике Србије, 1910S Archibald Av # Y, Ontario, Ca 91761, USA, ppecic@yahoo.com
5. **Olivera Petrovich**, britansko i srpsko drzavljanstvo, Oxford, United Kingdom, olivera.petrovich@wolfson.ox.ac.uk
6. **Ненад Мишић**, држављанин Р. Србије, Хисарска 20, 18400 Прокупље, nenadmisic@hotmail.com
7. **Dr Desanka Krstich**, држављанин Р. Србије и Канаде, 121 Howard Park Ave., Toronto, Ont. M6R 1 V7, Canada, drdkrstich@rogers.com
8. **Mirko Ivancevic**, држављанин Канаде, **Huston St. Valley Village**, Los Angeles, California 91607-3518, mirko36@sbcglobal.net
9. **Radmila Ivancevic**, држављанин Канаде, **Huston St. Valley Village**, Los Angeles, California 91607-3518, mirko36@sbcglobal.net
10. **Milutin Ivkovic**, Српски Радио Програм Хобарт, држављанин Аустралије, ivkovic@hotmail.net.au

11. **Веселин П. Целетовић**, књижевник, држављанин Републике Србије, Радничка 5Д-1, 11030 Београд, dzeletovic@nadlanu.com
12. **Др Слободан Радојев Митрић**, Србин, Непожељан странац у Холандији, Zeeburgerdijk 25 к 1093 СК Амстердам Nederland, slobodan-radojev-mitric@hotmail.com
13. **Ozren Jorganovic**, drzavljanin Republike Srpske, BiH, Draze Mihailovica bb, 74317 Petrovo, Republika Srpska, jozren@teol.net
14. **S. Mike Neskovic**, MD, MBA, Board Certified Family Physician & Geriatrician; Master of Business administration- Health care administration , : 633 N Central Ave #209, Glendale , Ca, 91203, USA, WEB SITES: MY OFFICE: <http://www.geocities.com/drmikeneskovic/>, New Web site with Video clips: www.tooyoungtobeold.tv , neskovicmd@yahoo.com
15. **Aleksandar Polic**, drzavljanin Svedske. Jespersgatan 13, 214 45 Malmö – Sweden, alpoz2004@yahoo.se
16. **Душан М. Стојановић**, држављанин Р. Србије, Postfach 190 824, DE-80608 München, F. R. Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
17. **Отац Реља Рацић**, држављанин Р. Србије и СР Немачке, ССПЦО „Свети Сава“, München, DE-86567, Hilgertshausen, FR Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
18. **Slobodan Petrovic**, drzavljanin Srbije i Britanije, Chelmsford, UK, sumadija@btinternet.com
19. **Svetlana Himidian**, drzavljanica USA, 14920 Narcissus Crest A. Canyon Country, CA 91387 zoran1977@yahoo.com
20. **Borislav Mirkovic**. drzavljanin R Srbije (ul. Zmaj Jovina 2, Beograd) i Kanade (#525, 109 Front Street East, Toronto, M5A 4P7, Canada), borismirkovic@hotmail.com
21. **Беба Радојчић-Симикић**, држављанка САД, 695 Oak Glen cir., Fall Branch, TN 37656, USA, simprel@comcast.net
22. **Dr Dobrosav Nikodinovic**, Srbija, 36 300 Novi Pazar, Omladinska 44, dnikodinovic@yahoo.de
23. **Ranko Krstovic**, drzavljanin Bosne i Hercegovine i USA, 1387 Heatherwood Ln, Ann Arbor, MI 48104, krstovicr@yahoo.com
24. **Radmila Ninic**, Ferdinandstr. 28 A, D - 33649 Bielefeld, B R Deutschland, radmila@ninic.de
25. **Dr Olivera Pavlović**, држављанин Србије, Ћарлија Ћаплина 23, Београд, olipa@tmf.bg.ac.rs
26. **Dr. Dragica Ilic**, drzavljanica R.Srbije i BRD, Sperlingsweg 9, 33335 Gütersloh, BR Deutschland, drilic@web.de
27. **Дипл.инг.арх. Хаџи Михајло Божовић**, РС - БиХ, Недељка Чабриновића 12, Република Српска – БиХ, leoimagnus@gmail.com
28. **Dragan Kostić**, Srpsko, Somborska 51/18 Niš , Srbija, dragank3@gmail.com
29. **Djordje Petrovic**, drzavljanstvo srpsko i kanadsko, adresa 73 Parkwoods Village Drive #107, Toronto, Ontario, Canada, tel 416-850-7943, E-mail djordje.petrovic@rogers.com
30. **Vladika Damaskin (Dusan) Davidovic**, b.zapadnoevropski, jedan od spasilaca ljudstva i Riznice sa crkvenim i nacionalnim dragocenostima za vreme podmetnutog od strane Siptara kobnog požara u Pečkoj Patrijarsiji 16. marta 1981. godine, drzavljanin Srbije i Kanade, email: bishopddd@hotmail.com
31. **Душан Вукотић**, држављанин Србије, Бул. В. Влаховић 7, Зрењанин, dusanvukotic2000@yahoo.com

Списак потписника је данас закључен с бројем 31.

КОМЕНТАРИ

Свако одговара лично за свој коментар. За коментар било ког потписника не одговара ни један од осталих потписника нити значи да се остали посланици (не)слажу с тим коментаром.

1. Љубомир Т. Грујић: *Господин Александар Богдановић (потпис под бр. 3) ми је био предложио да саставим петицију Народној скупштини поводом изјаве председника ТАДИЋА да Народна скупштина треба да усвоји Декларацију о Сребреници иако се многим она неће допасти. Приликом састављања горњег текста господин Богдановић га је допуњавао битним ставовима и корисним подацима. Захваљујем му се на поверењу, подршци и помоћи.*
2. Марко Варагић, *Сарајево је припремано да буде “Сребреница”!*

ПОДСЈЕТНИК:

Највећа замјерка Карађићу и Младићу од страних мочника је та, да је одбио да уђе са елитним српским јединицама у Сарајево. Два пута су биле артиљериске припреме за ту акцију до краја 1993. године. Генерал Младић није издао то наређење. Посебно је та трагедија требала Американцима и послушним муслиманским вођама да већ учињене злочине над Србима и држим грађанима Сарајева који су остали у граду под контролом Алије Изетбеговића, припишу као геноциде баи војницима Републике Србске. Да се то десило, Сарајево би био град “геноцида”. Када то није прошло, активирана је Сребреница.

У том периоду су дате информације појединих часних официра СФОР-а да је у Сарајеву већ убијено или нестало на десетине хиљада Срба. Срби су на најбруталнији начин убијани, бацани у јаме а и лешеви су спаљивани. То је разлог да је Алија новинарима смјело рекао 1994. године да се лешеви толико убијених Сарајлија Срба никада неће пронаћи.

Како видимо на суђењу Карађићу, многи савјетодавци и свјетски експерти сугеришу тужиоцима Хага, да се само држе злочина у Сарајеву и Сребреници. Оба случаја су изрежирана и лажна. Одбрана од те двије оптужнице је спас Србији и свеколиком српском народу. Трагедију је спријечио Карађић и Младић, одбијањем притиска да се војнички заузме Сарајево. Ево истне, одбрана мора бити: “Нисмо испунили амерички захтјев да војнички уђемо у Сарајево”. Они нам то никада неће опростити. Њихова стратегија о уништењу Срба је спријечена.

У Сарајеву је убијено 11.000 (једанаест хиљада) Срба цивила који су остали на подручју муслиманске контроле. Ове податке има УНПРОФОР, посебно при УНПРОФОР-у “Француски батаљон”. То се не истражује, иако је требало да се паралелно објаве жртве Сарајева и Сребренице и да се третирају на исти начин. То се до сада није урадило, и муслимани се још арогантно и провокативно понашају. Многе фамилије из Сарајева су имале податке, гдје су лешеви оних који су убијени од 1992. до 1994. године. Послије потписивања Дејтонског споразума, лешеви су ископани и дислоцирани, дакле нестали?

Породице предпостављају да су искомадани и сахрањени у више гробница, управо у Меморијалном центру Поточари крај Сребренице.

Предлажем, да се у Сребреници на њиховом гробљу поред сваког “нисана” постави и крст. Тамо се не зна чије је тијело у гробу? То треба врло озбиљно захтјевати од Високог представника у БиХ и међународне заједнице.

Списака коментара је данас закључен с бројем 2.

Објављено на:

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=4&t=8768>

<http://dijaspora.wordpress.com/2010/01/30/%d0%b8%d1%81%d1%82%d0%b8%d0%bd%d0%b0-%d1%98%d0%b5-%d1%82%d1%80%d0%b0%d1%98%d0%bd%d0%b0-%d0%be%d1%81%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%b2%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d1%80%d0%b5%d0%bf%d1%83%d0%b1/>

<http://www.novinar.de/2010/02/07/istina-je-trajna-osnova-stavova-rsrbije-i-opredeljenja-srbskog-naroda.html#more-14207>

Београд, 8. фебруар, 2010. год.

У име свих потписника
Др Љубомир Т. Грујић
ЈМБГ 2910939710225
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Кабинет председника
01 Број 07-23/08
12. фебруар 2010. године
Београд

Господин ЛЈУБОМИР Т. ГРУЈИЋ

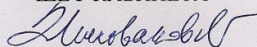
11070 НОВИ БЕОГРАД
Ул. Џона Кенедија 31/15

Поштовани,

У вези са Вашим дописом од 8. фебруара 2010. године, који сте упутили председници Народне скупштине Републике Србије, обавештавамо Вас да је председница упозната са истим.

С поштовањем,

ШЕФ КАБИНЕТА

Даница Миловановић

ДОДАТАК 2

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краља Милана бр. 14

11000 Београд

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ господин **БОРИС ТАДИЋ**

Народна канцеларија председника Републике

Масарикова 5/VI

11000 Београд

ВЛАДА

Немањина бр. 11

11000 Београд

Доставља се:

Средствима јавног обавештавања

Јавности

Поштовани

народни посланици, председниче Тадићу и чланови Владе,

На основу члана 2 и члана 56 Устава Републике Србије и истине о догађајима, а поводом

- јавног налога председника Тадића упућеног из иностранства Народној скупштини да донесе Декларацију о Сребреници,
- предлога Декларације Демократске странке Србије (http://www.parlament.gov.rs/content/cir/akta/akta_detalji.asp?Id=1159&t=P#)
- предлога Декларације 114 народних посланика које представља народна посланица Нада Колунџија (http://www.parlament.gov.rs/content/cir/akta/akta_detalji.asp?Id=1180&t=P)

ми, добровољни потписници, подносимо следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

да:

I. ДЕКЛАРАЦИЈА КОЈУ УСВОЈИ САДАШЊИ САЗИВ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ У ИМЕ Р. СРБИЈЕ ДОК ЈЕ ДРЖАВЉАНИ НЕ ПОТВРДЕ НА РЕФЕРЕНДУМУ; ДОТЛЕ ЈЕ НИШТАВНА

јер:

1. ни председник Тадић ни народни посланици о тим декларацијама нису говорили у својим изборним кампањама; нису за њих добили сагласност бирача,
2. народни посланик се опредељује, иступа и гласа по сопственом уверењу слободно, без консултације са бирачима (члан 37 Закона о Народној скупштини),
3. противуставно (члан 6, члан 112 и члан 115 Устава) ангажовање председника Тадића као:
 - 1) носиоца изборне листе «За европску Србију – Борис Тадић»,
 - 2) носиоца збирне изборне листе «За европску Србију – Борис Тадић»,
 - 3) носиоца изборне кампање за изборну листу «За европску Србију – Борис Тадић» у парламентарним изборимаје учинило да је та коалиција противуставним процесом стекла посланичке мандате, и зато
4. су посланички мандати коалиције «За европску Србију» противуствани те сваки акт у име Р. Србије донет захваљујући њеном обезбеђивању већине за његово доношење је ништаван докле год га држављани Р. Србије не потврде на референдуму.

II. ПРЕДЛОГ ДЕКЛАРАЦИЈЕ 114 НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА КОЈИ ИЗДВАЈА САМО ЈЕДАН ДОГАЂАЈ ИЗ ЦЕЛОГ ТОКА УЗРОЧНО – ПОСЛЕДИЧНИХ ДОГАЂАЈА ЈЕ НЕПРИХВАТЉИВ

јер:

1. скрива истину о осталим догађајима који су узроковали дати догађај,
2. заснива се на националној основи (говори се само о бошњачким жртвама),
3. сакрива истину о ономе што се десило другим народима (посебно скрива истину о србским жртвама) у исто време или пре датог догађаја, што даје основу за утисак о нацизму према тим народима (изражено посебно према Србском народу),
4. сакрива истину о основном злочину: противуставном, терористичком, оружаном насилничком уништавању СФР Југославије, а што је проузроковало сва остала недела, мржњу међу људима и народима, и злочине,
5. не поштује равноправно људски живот сваког без обзира на веру и нацију,
6. не поштује ни Устав Р. Србије ни Општу Декларацију Уједињених Нација о људским правима и остале међународне конвенције и договоре о људским правима и слободама равноправно за све без обзира на веру и нацију,
7. не прави разлику између виновника злочина и жртава злочина.

III. ПРЕДЛОГ ДЕКЛАРАЦИЈЕ 114 НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА ЈЕ НЕПРИХВАТЉИВ ПОШТО СЕ ПОГРЕШНО ПОЗИВА НА ПРЕСУДУ МЕЂУНАРОДНОГ СУДА ПРАВДЕ јер пресуда Међународног суда правде у Хагу донета на основу тужбе Босне и Херцеговине против Србије и Црне Горе не може да обавезе никога, те ни Р. Србију, на напред изложено разматрање догађаја само са становишта припадништва једној нацији и вери, уз истовремено потпуно занемаривање онога што се догодило људима других вера и нација.

IV. ПРЕДЛОГ ДЕКЛАРАЦИЈЕ 114 НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА ЈЕ НЕПРИХВАТЉИВ ПОШТО СЕ НЕОПРАВДАНО ПОЗИВА НА ПРЕСУДУ МЕЂУНАРОДНОГ СУДА ПРАВДЕ О ОБАВЕЗИ Р. СРБИЈЕ ДА ОБЕЗБЕДИ ПУНУ САРАДЊУ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ ТРИБУНАЛОМ ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ јер:

1. Трибунал је основан без сагласности Генералне скупштине Уједињених Нација.
2. Трибунал је заснован на националистичкој основи пошто је компетентан за злочине само држављана СФРЈ и тиме је унапред, на бази националности, ослободио одговорности сва друга лица која су припремала и/или организовала и/или учинила злочине на територији СФРЈ.
3. Трибунал није добио право да разматра злочин против мира, а основни злочин на тлу СФРЈ је злочин против мира извршен рушењем мира у СФРЈ, што је највећи злочин после Другог Светског Рата у Европи.
4. Трибунал је својим пресудама доказао своју националистичку пристрасност према лицима који нису Срби, на пример није покренуо поднету му тужбу против Алије Изетбеговића, већ ју је годинама држао и задржао у архиви.
5. Трибунал је изгубио морално право да суди држављанима Р. Србије и Србима јер прихвата лажи као што је лаж да су Срби масакрирали око осам хиљада невиних Бошњакиња и Бошњака у Сребреници, или да су Срби побили четрдесет невиних Албанаца у Рачку.
6. Трибунал није поштовао истину да су у Сребреници као заштићеној зони слободно обитовале паравојне оружане снаге Алије Изетбеговића под командом Насера Орића и несметано повремено излазиле у околна села да би масакрирале хиљаде невиних Српкиња и Срба, и тиме створиле од Сребренице заштићену бошњачку милитаризовану и милитаристичку зону супротно одлуци Уједињених Нација.
7. Трибунал је заташкао обавештења о узимању органа од живих Срба или од Срба и других неалбанске националности ради тога мучених и масакрираних.
8. Међународни суд правде није разматрао рад Трибунала.
9. Власт Р. Србије није обавестила ни Међународни суд правде ни Уједињене нације о пристрасном раду Трибунала и тиме саучествује у његовом деловању на националној основи, а превасходно против Р. Србије и Србског народа пошто су тиме угрожена људска права и слободе држављана Р. Србије гарантована Уставом.
10. Тиме се ствара утисак да Р. Србија сматра рад Трибунала праведним и непристрасним, што не може да се прихвати док се држављани Р. Србије о томе референдумски не изјасне, а после упознавања са свим чињеницама о раду Трибунала.

- V. ТРАЖИМО РАСПИСИВАЊЕ И ОДРЖАВАЊЕ ОПШТИХ ВАНРЕДНИХ ИЗБОРА У ПОТПУНОМ СКЛАДУ С УСТАВОМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ и ради тога тражимо од председника Тадића, народних посланика и Владе да без одлагања поднесу оставке, да кроз изборну кампању, ако у њој учествују, поднесу извештаје народу о ефектима свог рада, и да прихвате народну оцену кроз резултат избора.

Београд, 22:30, 27. март, 2010. год.

ПОТПИСНИЦИ

Потписивање је у току преко епоште слањем, с назнаком **За ОБАВЕШТЕЊЕ**, првом потписнику, који је аутор петиције, на: lyubomir_gruyitch@yahoo.com. **Обавезно се уписују: Име Презиме, држављанство, пуна адреса становања, и еадреса („имеил адреса“).** *Могу да се упишу титуле и звање.*

1. **Др Љубомир Т. Грујић**, држављанин Р. Србије и Р. Француске, Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд, lyubomir_gruyitch@yahoo.com
2. **Dr Desanka Krstich**, држављанка Р. Србије и Канаде, 121 Howard Park Ave., Toronto, Ont. M6R 1 V7, Canada, drdkrstich@rogers.com
3. **Радмило Крстић**, држављанин Р. Србије, 121 Howard Park Ave., Toronto, Ont. M6R 1 V7, Canada, drdkrstich@rogers.com
4. **Vladika Damaskin (Dusan) Davidovic**, b.zapadnoevropski, jedan od spasilaca ljudstva i Riznice sa crkvenim i nacionalnim dragocenostima za vreme podmetnutog od strane Siptara kobnog pozara u Peckoj Patrijarsiji 16. marta 1981. godine, држављанин Србије и Канаде, email: bishopddd@hotmail.com
5. **Mirko Ivancevic**, држављанин Канаде у пензији са сталним боравком Калифорнији - Америка. Адреса: 12412 Huston St., Valley Village, California 91607 – 3518, U.S.A., mirko36@sbcglobal.net
6. **Radmila Ivancevic**, држављанка Канаде у пензији са сталним боравком Калифорнији - Америка. Адреса: 12412 Huston St., Valley Village, California 91607 – 3518, U.S.A., mirko36@sbcglobal.net
7. **Slobodan Petrovic**, држављанство Србије и UK, Chelmsford, Vel. Britanija, sumadija@btinternet.com
8. **Milutin Ivkovic**, држављанин RS и Аустралије, 16 Winbourne Road West Moonah, TAS 7009, Australia, ivkovic@hotmail.net.au
9. **Др Сlobодан Радојев Митрић**, Србин, Непожељан странац у Холандији, Zeeburgerdijk 25 к 1093 СК Амстердам Nederland, slobodan-radojev-mitric@hotmail.com

10. **Матовић Милош**, држављанин Р.Србије, Ниш, Томе Роксандића 8, matovic@mail.ru
11. **Ranko Krstovic**, држављанин USA и БиН, 1387 Heatherwood Ln, Ann Arbor, MI 48108, krstovicr@yahoo.com
12. **Ненад Мишић**, држављанин Р.Србије, Хисарска 20, 18400 Прокупље, Србија, nenadmisic@hotmail.com
13. **Професор др Раде Божовић**, држављанин Р.Србије, Кнеза Данила 12/101, Београд, bb97@eunet.rs
14. **Dragan Kostić**, држављанин Р. Србије, ул.Сомборска 51/18, 18000 Ниш, Р Србија, dragank3@gmail.com
15. **Djordje Petrovic**, држављанство српско и канадско, 73Parkwoods Village Drive #107, Toronto, Ontario, Canada, djordje.petrovic@rogers.com
16. **Професор др Вера Вратуша**, држављанин републике Србије, Ужичка 58 11000 Београд, vvratusa@sezampro.rs
17. **Aleksandar Polic**, држављанин Шведске, Jespersgatan 13, 214 45 Malmö, Sweden, alpoz2004@yahoo.se
18. **Miodrag Djordjevic**, држављанин Србије, са станом у Београду, Балканска 27, midjordjem@eunet.rs
19. **Марко Ручнов**, српски држављанин, члан UKS и AMS (Америчко математичко друштво), професор математике на Mohave Community College, Las Vegas, Nevada, 1809 Villa Vista Way, USA, teodor1852@hotmail.com
20. **Svetlana Himidian**, држављанка U.S.A.14920 Narcissus Crest Ave. Canyon Country, CA 91387-2218 zoran1977@yahoo.com
21. **Aleksandar Bogdanović**, држављанин Р. Србије, 15000 Šabac, Kraljice Marije 11, aleksandar.bogdanovic@gmail.com
22. **Tatjana Mrkic**, држављанка Р.Србије, Strada Torino 120, 10092 Beinasco (TO), Italia, tatjanamrkic@hotmail.it
23. **Радмила Мишић**, држављанка Србије и Канаде, 3668 Twinmaple dr. Mississauga On L4Y 3R1, Canada, mojisnovi011@yahoo.com
24. **Mileta J. Solujic**, 191 Torrey pines Dr., Toms River, NJ 08757, USA, srpska_borba@yahoo.com
25. **Goran Kovacevic**, 50 Mukine st., Jindalee, QLD 4074 Brisbane Australia, svmihailo@hotmail.com
26. **Suzana Kovacevic**, 50 Mukine st., Jindalee, QLD 4074 Brisbane Australia, svmihailo@hotmail.com
27. **Charna Kovacevic**, 50 Mukine st., Jindalee, QLD 4074 Brisbane Australia, svmihailo@hotmail.com
28. **Milosh Kovacevic**, 50 Mukine st., Jindalee, QLD 4074 Brisbane Australia, svmihailo@hotmail.com
29. **Tadija Kovacevic**, 50 Mukine st., Jindalee, QLD 4074 Brisbane Australia, svmihailo@hotmail.com
30. **Александар Кошарић**, Држављанин Републике Србије и Краљевине Белгије, Рођен у Београду, 24/12/1953 год., са сталним пребивалиштем у 81, rue de Stassart, 1050-Bruxelles, Belgique, fc451291@skynet.be
31. **Mirjana Gacanin**, држављанка Канаде, 47 Kingsdale Ave. Willowdale, Ont., mvgacanin@hotmail.com

Закључно с бројем 31.

Београд, 06:59, 30. март, 2010.

У име свих потписника

Др Љубомир Т. Грујић
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд

Предато у Народној скупштини у 9:45, 30. март, 2010, а у следећих 40 минута и у Народној канцеларији председника Републике за председника Тадића, и у седишту Владе за њу.

Ја, овде својеручно потписани Љубомир Т. Грујић, аутор овог ОБАВЕШТЕЊА, саопштавам:

- Чланови Народне скупштине који припадају коалицији „За европску Србију“ и који су на основу гласова стечених противуставном кампањом у току парламентарних избора заузели посланичка места, су, уз подршку 13 народних посланика, усвојили своју Декларацију данас, 31. марта, 2010. год., око 00:30 са укупно 127 гласова од 250 посланичких гласова.
- Они се њоме оглушују о истину, упркос јавној молби* педесет и једног потписника да поштују истину.
- Стижу ми потписи после подношења овог ОБАВЕШТЕЊА Народној скупштини.
- ОБАВЕШТЕЊЕ исказује трајан став.
- Потписивање ОБАВЕШТЕЊА се наставља.
- Циљ је двострук:
 - ✓ Ми објављујемо да **Декларација усвојена од 127 народних посланика 31. марта 2010. год. није у име Р. Србије док се не потврди референдумом.**
 - ✓ Ми захтевамо референдум о тој Декларацији.

* Документ:

**„ИСТИНА ЈЕ ТРАЈНА ОСНОВА
СТАВОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ОПРЕДЕЉЕЊА СРБСКОГ НАРОДА“**

поднет Народној скупштини 8. фебруара, 2010. год. са 31 потписом, и 8. марта са 51
потписом, је објављен на:

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=4&t=8768>

<http://dijaspora.wordpress.com/2010/01/30/%d0%b8%d1%81%d1%82%d0%b8%d0%bd%d0%b0-%d1%98%d0%b5-%d1%82%d1%80%d0%b0%d1%98%d0%bd%d0%b0-%d0%be%d1%81%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%b2%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d1%80%d0%b5%d0%bf%d1%83%d0%b1/>

<http://www.novinar.de/2010/02/07/istina-je-trajna-osnova-stavova-rsrbije-i-opredeljenja-srbskog-naroda.html#more-14207>

<http://serbskeinternetnovine.spaces.live.com/blog/cns!24033D8F76B3274A!3547.entry>

<https://acrobat.com/#d=rNEy7FIDtkdF54npLyAYog>

**ПОТПИСИ СТИГЛИ ПОСЛЕ ПРВОГ ПОДНОШЕЊА
ОБАВЕШТЕЊА СВИМ АДРЕСЕНТИМА**

32. Jovan Vuckovic, dipl. gradj. inz., Sanur, Bali, Indonezija, jovanvuc@yahoo.com

33. Dr. Momcilo Mijakovic, Profesor emeritus Pensilvanijskog Drzavnog Univerziteta Pensilvanija, SAD, 1440 Deerfield Drive, Hummelstown, PAS 17036, Srpski i americki drzavljanin, moja elektronska adresa je: mxm60@psu.edu

34. **Stevan Dragic**, drzavljanin Srbije - Boite postal 117 75862 Pariz, Francuska - sdragic@wanadoo.fr
35. Ja **Sava Vidanovic**, Montreal Canada, drzavljanin Srbije i Canade, vidanco@videotron.ca, dajem svoj glas u prilog peticije protiv jednostrane sulude i pogubne rezolucije o Srebrenici. Izglasavanjem te sramne rezolucije po srpski narod je neoprostiv greh predlagaca i poslanika, koji podrzavaju takav izdajnicki akt. Izglasavanje rezolucije o Srebrenici je tezak greh prema Srbima i generacijama i generacijama srpskog naroda , koji ce ih vecno pratit, kao genocidan narod. Takva jednostrana rezolucija o genocidu samo srpskog naroda je van pameti. Potpisnici deklaracije preuzimaju veliku istorisku odgovornost pred narodom i zakonom Srbije.
36. **Величковић Зоран**, држављанин Р. Србије, Београд, Драже Павловића 26, zoranvelickovic@krstarica.com
37. **Ivanka Ajdaric**, Svajcarsko drzavljanstvo, rodjena u Srbiji, Condom. Encontro das Aguas, Quadra M, Lote 12, LAURO DE FREITAS – ВАНИА, 42700-000 BRAZIL, ivankaajdaric@uol.com.br
38. **Радован Јевтић**, држављанин Републике Србије, 35400 Сочи ул. Дагомискаја 19 Русија, jevta@yandex.ru
39. Академик др **Јован И. Деретић**, држављанин Републике Србије, Беранска 276, 11040 Београд, istorik@sezampro.rs
40. **Катица Бабић**, држављанка Републике Србије, Postfach 400231, 80702 München, Немачка katica.babic@gmx.de
41. **Аница Бабић**, држављанка Републике Србије, Postfach 400231, 80702 München, Немачка anica.babic@gmx.de

ОБЈАВЉЕНО

НА СРБСКОМ:

[http://dijaspора.wordpress.com/](http://dijaspورا.wordpress.com/)

<http://www.pogledi.rs/diskusije/viewtopic.php?p=195605#195605>

<http://juznisloveni.spaces.live.com/blog/cns!29E89BC011BE31F3!380.entry>

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=1094&st=0&sk=t&sd=a&start=105> (стр. 8)

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=1094&p=153277#p153277>

НА ЕНГЛЕСКОМ:

<http://juznisloveni.spaces.live.com/blog/cns!29E89BC011BE31F3!468.entry>

Закључно с бројем 41.

Београд, 08:05, 20. април, 2010. год.

У име свих потписника
Др Љубомир Т. Грујић
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд